

ANIVUL TEATRULUI ROMÂNESC

Un pionier al teatrului pentru copii

Regizor, actor, dramaturg, poet, romanțier, pictor, scenograf, Victor Ion Popa a avut mai ales vocația citoriei. A inițiat teatru pentru săteni, teatru pentru muncitori și pentru ostași, scriind un repertoriu adecvat; a pătruns în cele mai obscure atene populare din anii interbelici, cu trupe actricești formate de el, reprezentând piese pe înțelesul tuturor.

Un astfel de creator, clocotind de idei și dornic de lucru roditor, a plăcut lui Nicolae Iorga. Savantul patrona, în cadrul Ligii culturale, Teatrul Popular, înființat în toamna anului 1921, într-o clădire de pe actualul bulevard bucureștean Gh. Gheorghiu-Dej, peste drum de Cișmigiu.

În acest teatru este angajat Victor Ion Popa, ca regizor, în stagiunea 1925—1926. Paralel, era secretar de redacție la **Revista copiilor și tinerimii** și desenator la „pagina copiilor” din ziarul **Dimineața**. Ilustrase destule volume dedicate copiilor.

Pedagog înăscut (a format numeroși actori care și azi dau strălucire scenei naționale), V. I. Popa a înțeles marele rol educativ al teatrului în viața copiilor. Literatura dramatică pentru cei mici era ca

și inexistentă. De aceea, ca în atâtea alte împrejurări, el își asumă misiunea pionieratului prin articole teoretice și prin creații originale.

Nu există, spune V. I. Popa „nici repertoriu de piese pentru copii. Acest repertoriu trebuie creat. (...) Copiii li se cuvine și înțeleg mai ușor — versul popular, scurt, muzical. Pantomimă foarte multă, cîntec și jocuri aplicate regiunilor, vocabular special de la loc la loc, iată câteva recomandări pe care cred că ni le putem îngădui”.

Și, pentru a-și traduce în fapt ideile, scrie două piese: **Păpușa cu piciorul rupt** și **Pufușor și Mustăcioară**, cu care deschide, pe scena **Teatrului Popular**, acum șase decenii, în primăvara anului 1926, seria matincelor teatrale pentru copii. În manuscrise, i-au rămas pînă azi netipărite și nereprezentate piesele pentru copii **Cîinele-circiumar**, **Țușcă, pușcă, pițigoi**, feeria **Basn sau povestea poveștilor din lumea basmelor**.

Începutul făcut în 1926 de V. I. Popa a dovedit că o literatură teatrală pentru copii este foarte necesară. Afișele teatrelor vor chema pe cei mici la spectacole pentru ei. **Rodie de aur**, feeria poezilor Adrian Maniu și Păstorel Teodoreanu, s-a reprezentat pe prima scenă a țării. Pentru Naționalul ieșean, Adrian Pascu scrie feeria dramatică **Domnița Zăpădița**. A plăcut și povestea scenică a lui George Silviu, **Ciufulici**. Un răsunător succes a obținut la Iași și București, în 1935, dramatizarea Nellei Stroescu, **Harap-Alb...**

Astfel s-a statonnicit o tradiție de a cărei strălucire, astăzi, dau seamă profesioniști desăvirșiți.

Ionuț NICULESCU

FOTOCRONICĂ

„Prinț și cerșetor” pe scena Teatrului pentru copii și tineret din Iași, stagiunea 1985—1986

